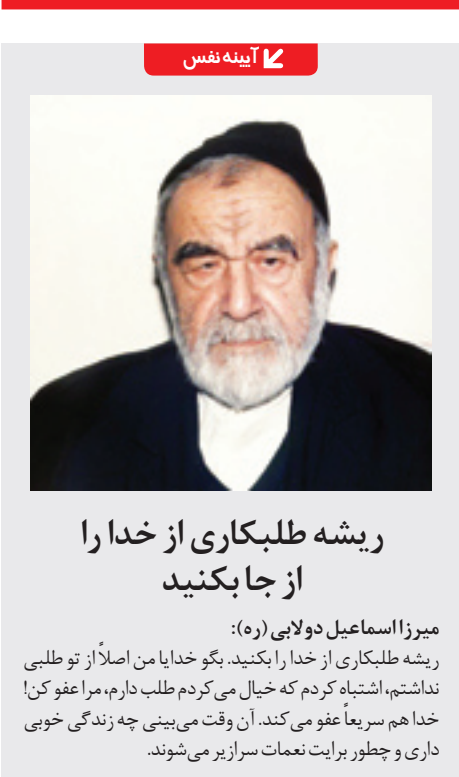

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

زن مگو، مرد آفرین روزگار

شیخ شبانی با درج این تصویر از مادر سرداران شهید حسن و محمد باقری نوشت: زن مگو، مرد آفرین روزگار.

ابراهیم تو چرا شهید نمی‌شوی؟

کاربر آرمان نوشت: ۱۴ سالگی رفت جبهه... در گردان مسلم لشکر ویژه ۲۵کربلا بود. شش سال در جبهه‌ها بود و بیش از ۱۰ عملیات حضور داشت و خط‌شکن بود. هفت بار مجروح شد. بهش میگفتن ابراهیم تو چرا همش مجروح میشی، شهید نمیشی...؟ میگفت دعای مادر نمیزاره شهید شدم.در اعزام آخر مادر برایش دعای شهادت کرد و ابراهیم تو جزیره همچون شهید شد و پیکرش هفت سال بعد بر گشت. شادی روح مطهر شهید ابراهیم جهانبین، صلوات

این پرچم دنبال نفس کش می‌گردد آن‌هم در قلب امریکا

مهدی طیبی توییت کرد: پرچمو ببین برانداز! دنبال نفس کش میگردد، اونم وسط امریکا.

بدون اسرائیل دنیا قطعاً جای قشنگ‌تری است

صفحه علیرضا دبیر توییت کرد: این اولین دربی بدون علیرضا و پارسا بود. بدون اسرائیل، دنیا قطعاً جای قشنگ‌تریه.

گایبران

دوشنبه ۱۷ آذر ۱۴۰۴ | ۱۷ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷||-----روزنامه جوان |شماره ۷۴۷۰

کاربران فضای مجازی به اهدای جایزه صلح از سوی فیفا به ترامپ واکنش نشان دادند

همه دنیا دیدند که فوتبال سیاسی نیست!

رضا غیباشوی:

چاپلوسی برای ترامپ به فیفا کشیده شد. حتی رئیس فیفا هم ترامپ را شناخته و با چاپلوسی حداکثری دنبال کسب منافع حداکثری است. «اینفانتینو» برای به دست آوردن دل ترامپ، جایزه صلح فیفا را ایجاد کرد و به ترامپ داد.

نرگس:

فیفا هنوز برنده رو اعلام نکرده بود که ترامپ

پرماس:

تو مراسم قرعه‌کشی جام جهانی ۲۰۲۶، اینفانتینو به ترامپ جایزه صلح فیفا داد و مدال هم بهش دادن، بلکه آروم بگیرم.

غزال تیک‌پور:

بعد از دریافت جایزه صلح فیفا ازسوی ترامپ، دنیا دیگه دنیای سابق نمیشه!

ورزشم سیاسی نمیشه.

تکنیک‌های روانشناسی نهج‌البلاغه برای درمان نشخوار فکری

تعیین شده باشد، می‌آید چه غصه بخوردید و چه نخورد. اما با غصه خوردن، فقط آرامش امروزتان را می‌بازید بدون اینکه تلخی فردا را کم کنید. بار سنگین سالی که هنوز نیامده را نباید بر دوش یک روز (امروز) گذاشت. امروز خودش بارهای خودش را دارد، و زنه‌های خیالی به آن اضافه نکنید.

■ ابرها منتظر نمی‌مانند: شکار لحظه‌ها
راهکار چیست؟ امیرالمؤمنین(ع) فرصت‌ها را به ابر تشبیه کرده‌اند؛ ابرها برای تنظیم دوبرین شما منتظر نمی‌مانند، عبور می‌کنند. ایشان نمی‌فرمایند به آینده فکر نکن، می‌فرمایند: «فرصت را غنیمت شمار، پیش از آنکه مایه اندوه شود». فرق است بین «برنامه‌ریزی» که عمل است و «تگرانی» که فلج‌کننده است.
دوای درد فقر و خیال، «عمل» است.

■ آذمذم تارهایی از زندان ذهن
خلاصه نسخه شفاف‌بخش نهج‌البلاغه برای رهایی از نشخوار فکری این سه اصل است:
۱. گذشته تمام شده؛ نیش قیرش نکنید و بدیزیر بدی برخی چیزها بر نمی‌گردند.
۲. آینده نیامده؛ با تگرانی برای سناریوهای خیالی، امروزتان را خراب نکنید.
۳. «کنون» تنها دارایی نقد شماس؛ مثل شکاری که منتظر شکار است، مترصد فرصت‌ها باشید.

هر بار که ذهنتان در گیر شد، به خود بگویید: گذشته رفت، آینده غیب است، بر خیز و «الان» را دریاب.

اروپا با امریکا برسر واتس‌اپ در گیر شد

در اوایل سال جاری میلادی، متاسیستم هوش مصنوعی خود را در واتس‌اپ و از جمله در گروه‌های چت تحت مدیریت کسبو کارها، ادغام کرد.

تا مهر ماه، کسبو کارها می‌توانستند ربات‌های هوش مصنوعی خود را به این گروه‌ها اضافه کنند تا به مشکلات مشتریان

فکر می‌کردید روزی آنها از روی دست ما کپی کنند؟

علیرضا زادبر نوشت: فکر می‌کردید روزی در صنعت و تکنولوژی، ایرانی چیزی بسازد که امریکا، روسیه و چین از روی آن «کپی» کنند؟ ما را به مصرف‌کننده بودن عادت داده‌اند! جهان تولید و قدرت آنها بودند. ما جهان سومی مونناژ کار نفت‌خام‌خوار باید باقی می‌ماندیم!

امریکا از روی دست مهندسان نظامی جمهوری اسلامی، پهباد انتحاری ساخته بنام لِسوکاس! این عزم در خواستن و توانستن در اقتصاد و سایر حوزه‌ها به ویژه معیشت و رفاه می‌تواند ایران را به سمت یک جهش بزرگ سوق دهد. ابتدا باید ذهن‌های استعمار زده را کنار زد. ذهن استعمارزده خود به خود مصرف‌کننده و درجه دوم بودن را در این جهان پذیرفته و برای آن سریع قلم‌فرسایی می‌کند. ایران چاره‌ای جز تولید قدرت در تمامی عرصه‌ها ندارد. در خاطرات بسیاری از نظامیان دوران شاه هست که مستشاران فنی امریکایی پیش از انقلاب حتی جلوی چشم افسران ایرانی قطعی را تعمیر یا تعویض نمی‌کردند تا مبادا افسر را از تش شاه راه و روش را از روی دست امریکایی‌ها بیاموزد.

سریال ترکیه‌ای مقاومت را روایت می‌کند!

کانال ژئوپلیتیک رسانه نوشت: سریال جدید «صمود» (Sumud) محصول سرویس Tabii TRT به صورت رسمی چندرؤزی است که وارد مرحله تصویربرداری شده است.

خلاصه داستان: ماجرا با سفر ملیسا (با بازی شیفانور گول) از امریکابه فلسطین آغاز می‌شود. او برای یافتن

ریشه‌هایش پایه سرزمینی می‌گذارد که در آن باوعوز (امره کیولیچیم) آشنا می‌شود.

باید از مسئولان فرهنگی کشور در حیطه سینما و تلویزیون به شدت خرده گرفت که مدت‌هاست از ساخت آثار سینمایی و تلویزیونی که با موضوع جبهه مقاومت و پایداری ساخته شده گذشته‌است و هر بار اتفاق جدید یا سالگرد اتفاقی پیش می‌آید، تلویزیون مجبور است بارها و بارها تکرار سینمایی «یوزنپ»، «۳۲ روز»... را پخش کند. حال آن که کشوری چون ترکیه که نه تنها هیچ قربانی با این جبهه شریف، مبارز و شجاع نداشته و ندارد بلکه بارها به آن خیانت کرده و از جلو و پشت سر خنجر به پیکره مقاومت وارد کرده‌است، مقاومت را از نگاه خودش بازمایی کند!
حدا سن سخت نیست که اثر تولیدی نه در راستای معرفی مقاومت که در راستای تحریف آن خواهد بود. آیا نباید رنگ خطر اساسی به صدا در بیاید تا مسئولان ذی‌ربط بیدار شده و آثار راهبردی در زمینه معرفی آرمان‌های شریف انقلاب اسلامی را به وسیله فرهنگ خصوصاً سینما و تلویزیون رسانه‌ای کنند که بارها مورد تأکید و خواست جدی مقام معظم رهبری نبوده‌است؟! آیا باید مدام شاهد ساخت آثار تحریفی با محوریت تاریخ خود، مقاومت و آثار راهبردی از سوی کشوری هم‌چون ترکیه باشیم و در سید فرهنگی خود چیزی برای ارائه کردن نداشته باشیم؟! آیا باید تمامی هزینه و بودجه تلویزیون خرج آثار طنزی بی‌معنی و فاقد معنا شود؟!

موفقیت در دستان افرادی که آغازی گسترده دارند

در سال ۲۰۱۴، برخی یافته‌ها درباره کسب تخصص دیر هنگام در ورزش را در سخن پایانی کتاب نخستم با عنوان «زن ورزشی» گنجاند. درحین آماده‌شدن برای یک سخنرانی درباره این پژوهش، سعی کردم پژوهش‌هایی درباره این موضوع، خارج از دنیای ورزش، را هم بررسی کنم. حاصل این جست‌وجو مرا بهت‌زده کرد. با افراد برجسته‌ای مواجه شدم، وسعت تجربه و علاقه‌شان علت موفقیت‌شان بود، نه شکست‌شان؛ مدیرعاملی که وقتی در شغل اولش مشغول به کار شد هم‌سن‌سالانش داشتند برای بازنفسنگی آمده می‌شدند؛ هنرمندی که پس از عوض کردن پنج شغل، سرانجام پیشه موردنظرش را کشف کرد و جهان را تغییر داد؛ مخترعی که بر فلسفه خودساخته ضدتخصصی‌شدنش اِستادگی کرد و شرکت کوچکی را که در قرن نوزدهم تأسیس شده بود به یکی از مشهورترین ناهای حال حاضر در دنیا تبدیل کرد.

چالشی که همه ما با آن روبه‌رو هستیم این است که در دنیایی که به‌طور فزاینده افراد را به تخصص هرچه بیشتر تشویق می‌کند و حتی آن را ضروری می‌داند، چگونه می‌توان از مزایای وسعت، تجربیات متنوع، تفکر بین‌رشته‌ای و تمرکز دیر هنگام حمایت کرد.

بدون شک در دست است که در برخی حوزه‌ها، به‌دلیل پیچیدگی زیاد، به وجود افرادی نیاز است که هدفمندی زود هنگام و مشخص را داشته باشند. اما از آنجا که فناوری جهان را در شبکه وسیعی از سیستم‌های به‌هم پیوسته تنیده است که در آن هر فرد تنها بخش کوچک مربوط به خود را می‌بیند، به افرادی نیاز داریم که شروعی گسترده دارند و در مسیر پیشرفت، با آغوش باز پذیرای تجربه‌ها و دیدگاه‌های متنوع‌اند: افرادی با وسعت زیاد.

وسعت یا عمق؟ چرا در جهانی تخصص‌گرا از شاخه‌ای به شاخه‌ای پریدن بهتر است؟ نوشته دیوید اپستین و ترجمه عرفانه محبی چهر می‌است که در این هفته می‌توانید این کتاب را با ۴۰ درصد تخفیف از فروشگاه اینترنتی ترجمان تهیه کنید.

تولید سگ رباتیک هنری با سر ایلان ماسک

مایک وینکلمن، هنرمند متخصص در حوزه خلق آثار دیجیتال که به بیپل، مشهور است بانمایش آخرین اثر هنری خود در مجموعه آرت باز مایل بیچ، خود را در مرکز توجه قرار داده است. پروژه جدید او به نام «حیوانات معمولی» شامل سگ‌های رباتیک ۱۰۰ هزار دلاری است که با سرهای

بسیار واقع‌گرایانه شبیه ایلان ماسک، مارک زاکربرگ و جف بزوس، در کنار اسطوره‌های هنری پابلو پیکاسو و اندی وارهول، عرضه شده‌اند. این سگ‌های رباتیک از طریق دوربین‌های نصب شده روی سینه‌شان، محیط اطراف را از سوی هوش مصنوعی پردازش کرده، تصاویر را ثبت می‌کنند و سپس آنها را از پشت خود بیرون می‌دهند. از بین عکس‌های چاپ شده، ۲۵۶ عدد شامل کدهای QR هستند که به مجموعه‌داران یک NFT (توکن‌های غیر قابل تعویض) رایگان ارائه می‌دهند

که در کیسه‌هایی با برچسب «همنوع مدفوع» توزیع می‌شوند. خالق این مجسمه‌ها در مورد انگیزه خود از ساخت آنها گفت: این هوش مصنوعی است که تصاویر و آنچه انسان می‌بیند را دوباره تفسیر می‌کند. یک قیاس وجود دارد، ما به طور فزاینده‌ای جهان را از طریق هوش مصنوعی خواهیم دید. ما همچنین جهان را از طریق لنز هنرمندان و رهبران فناوری مانند ایلان ماسک و مارک زاکربرگ می‌بینیم که احتمالاً بیش از هر کس دیگری به آنچه که می‌بینیم شکل می‌دهند.

تصویر منتخب

دروازه ارگ سمنان